

MUSICA GENERA FESTIVAL 2009

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ I SZTUKI DŹWIĘKU
INTERNATIONAL FESTIVAL OF CONTEMPORARY MUSIC AND ART OF SOUND

MUSICA GENERA FESTIVAL 2009

Międzynarodowy festiwal muzyki współczesnej i sztuki dźwięku
26-27-28 czerwca 2009, Warszawa

Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy im. Gustawa Holoubka,
Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie,
Powiększenie

Musica Genera Festival dedykowany jest współczesnej muzyce artystycznej, wszelkim zjawiskom audio, które można opisać terminem sztuka dźwięku. Ósma edycja MGF, po raz pierwszy realizowana w Warszawie, jest nowym otwarciem projektu.

W trakcie festiwalu doświadczyć będzie można sztuki unikalnych twórców. Nieskończoność kreacji dźwięku, organizacji materiału, technik instrumentalnych, bogactwo i dziedzictwo wielu dziesiątek lat pracy artystów - to filary, na jakich zasadza się główny ciężar MGF. Kolejne odsłony festiwalu koncentrowały się na różnych wycinkach tego złożonego świata.

W tym roku festiwal prezentuje projekty z zakresu instalacji (Edwin van der Heide, Norbert Möslang, Anna Zaradny), performance audiowizualnego (Robin Fox, SYNCHRONATOR), filmu (Stefan Neméth, Elka Krajewska), koncertu kompozytorskiego (Lionel Marchetti, Marcus Schmickler), premier improwizatorskich (Brandlmayr/Friedl/Noetinger, Marhaug/Wiese), akustycznej i elektronicznej wirtuozerii (Reinhold Friedl, Jerome Noetinger) oraz koncerty legendarnych zespołów (PAN SONIC, JAZKAMER). MGF jest nie tylko przestrzenią prezentacji istniejących zjawisk, co roku jest miejscem realizacji projektów zainicjowanych i przygotowanych przez kuratorów festiwalu. Tradycją wydarzenia są premierowe konfiguracje artystów z kręgu elektroakustycznej muzyki improwizowanej, zamówione prace i realizacje wydawnicze. Podczas festiwalu ukaże się album autorstwa Lionela Marchetti i Yoko Higashi "OKURA 73°N-42°E" (Musica Genera: G005).

Festiwalowe wydarzenia odbędą się w trzech różnych przestrzeniach, z których każda zostanie wykorzystane zgodnie z własnym, swoistym charakterem. Głównym miejscem koncertów i wydarzeń będzie Teatr Dramatyczny: dwie sceny oraz odkryte dla artystów i widzów przestrzenie alternatywne. W Muzeum Sztuki Nowoczesnej zaprezentowane będą instalacje dźwiękowe i wykład. Kolejne dni festiwalu kończyć się będą na wieczornej scenie Klubu Powiększenie. Cafe Kulturalna natomiast spełni rolę klubu festiwalowego.

organizacja Musica Genera, Stowarzyszenie Plan B

współorganizacja Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy im. Gustawa Holoubka

współpraca Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Powiększenie, Cafe Kulturalna, Zachęta Sztuki Współczesnej w Szczecinie

wsparcie rząd Miasta Stołecznego Warszawy, Pro Helvetia, Austriackie Forum Kultury, Ambasada Niemiec Warszawa

kuratorzy Anna Zaradny, Robert Piotrowicz

patroni medialni TVP Kultura, 2 Program Polskiego Radia, Przekrój, Notes.na.6.tygodni, Ekklusiv, Aktivist, Gazeta Wyborcza, onet.pl

artystów gości Hotel Metropol Warszawa

poligrafia Fingerprints

design/video Kopa/kopa.tv

webmaster Dominik Kowalczyk

Podczas festiwalu wystąpią:

Martin Brandlmayr (AT), Robin Fox (AUS), Reinhold Friedl (DE), Franz Hautzinger (AT), Edwin van der Heide (NL), JAZKAMER (NOR), Elka Krajewska (PL-USA), Lionel Marchetti (FR), Lasse Marhaug (NOR), Norbert Möslang (CH), Stefan Neméth (AT), Jérôme Noetinger (FR) PAN SONIC (FIN), Phroq (CH), Gert Jan Prins (NL), Marcus Schmickler (DE), SYNCHRONATOR (NL) Hild Sofie Tafjord (NOR), John Wiese (USA), Paul Wirkus (PL), Christian Wolfarth (CH) Wolfram (PL), Anna Zaradny (PL)

////////////////////////////////////// A D R E S Y //

Teatr Dramatyczny m.st. Warszawy im. Gustawa Holoubka, Pałac Kultury i Nauki, Pl. Defilad 1, Warszawa
Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, ul. Pańska 3, Warszawa
Powiększenie - biuro i klub festiwalowy, ul. Nowy Świat 27, Warszawa, tel. +48 503 118 088
Cafe Kulturalna - klub festiwalowy, Pałac Kultury i Nauki, Plac Defilad 1, Warszawa

////////////////////////////////////// B I L E T Y //

	26.06	27.06	28.06	
Teatr Dramatyczny	60,-	60,-	50,-	zł
Powiększenie	-	25,-	20,-	

Karnet na wszystkie koncerty: 150 zł

Rezerwacja karnetów: festival@musicagenera.net

Sprzedaż karnetów od 19 czerwca w Powiększeniu (Warszawa, ul. Nowy Świat 27)

uwaga: Teatr Dramatyczny, mała scena - ilość miejsc ograniczona

////////////////////////////////////// P R O G R A M //

26 czerwca, piątek

12:00 - 20:00 Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie _____

Edwin van der Heide (NL)

Sound Modulated Light 3 PL - instalacja audiowizualna

Anna Zaradny (PL)

TRIGONOMETRY7 - instalacja audiowizualna

eM U Zet E U eM - instalacja dźwiękowa

18:00 - 20:00 Teatr Dramatyczny, księgowość _____

Norbert Möslang (CH)

Capture Extended - instalacja audiowizualna

Elka Krajewska (PL/USA)

Lata-po-klatka-ch (She flies through frames / Years on stairs) with Chry-ptus by Eliane

Radigue

film przestrzenny

20:00 Teatr Dramatyczny, duża scena _____

Robin Fox (AUS)
komputer, laser

Reinhold Friedl (DE)
fortepian

21:30 Teatr Dramatyczny, mała scena _____

Franz Hautzinger / Gert Jan Prins / Christian Wolfarth (AT-NL-CH)
Franz Hautzinger - trąbka
Gert Jan Prins - elektronika
Christian Wolfarth - perkusja

22:30 Teatr Dramatyczny, duża scena _____

PAN SONIC (FIN)
Mika Vainio - elektronika
Ilpo Väisänen - elektronika

23:30 Cafe Kulturalna _____

Jacek Sienkiewicz / Recognition (PL)
afterparty

_____ 27 czerwca, sobota _____

12:00 - 20:00 Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie _____

Edwin van der Heide (NL)
Sound Modulated Light 3 PL - instalacja audiowizualna

Anna Zaradny (PL)
TRIGONOMETRY7 - instalacja audiowizualna
eM U Zet E U eM - instalacja dźwiękowa

16:00 - 18:00 Teatr Dramatyczny, księgowość _____

Norbert Möslang (CH)
Capture Extended - instalacja audiowizualna

Elka Krajewska (PL/USA)
Lata-po-klatka-ch (She flies through frames / Years on stairs) with Chry-ptus by Eliane Radigue
film przestrzenny

17:00 Teatr Dramatyczny Sala im. Zatorskiego _____

Franz Hautzinger (AT)
trąbka

17:30 Teatr Dramatyczny, mała scena _____

Martin Brandlmayr (AT)

perkusja, wibrafon, elektronika

Hild Sofie Tafjord (NOR)

elektronika, waltornia

19:00 Teatr Dramatyczny, duża scena _____

Lionel Marchetti (FR)

koncert kompozytorski, muzyka konkretna

20:00 Teatr Dramatyczny, mała scena _____

Martin Brandlmayr / Reinhold Friedl / Jérôme Noetinger (AT-DE-FR)

Martin Brandlmayr - perkusja

Reinhold Friedl - fortepian

Jérôme Noetinger - elektronika

21:00 Teatr Dramatyczny, duża scena _____

Marcus Schmickler (DE)

komputer

22:30 Powiększenie _____

Lasse Marhaug / John Wiese (NOR-USA)

Lasse Marhaug - elektronika

John Wiese - elektronika

Paul Wirkus (DE/PL)

elektronika

28 czerwca, niedziela

12:00 - 20:00 Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie _____

Edwin van der Heide (NL)

Sound Modulated Light 3 PL - instalacja audiowizualna

Anna Zaradny (PL)

TRIGONOMETRY7 - instalacja audiowizualna

eM U Zet E U eM - instalacja dźwiękowa

14:00 Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie _____

Lionel Marchetti (FR)

wykład autorski

16:00 - 18:00 Teatr Dramatyczny, księgowość _____

Norbert Möslang (CH)

Capture Extended - instalacja audiowizualna

Elka Krajewska (PL/USA)

Lata-po-klatka-ch (She flies through frames / Years on stairs) with Chry-ptus by Eliane Radigue
film przestrzenny

18:00 Teatr Dramatyczny, mała scena _____

Jérôme Noetinger (FR)

elektronika

Stefan Neméth (AT)

elektronika (muzyka do filmów Lotte Schreiber (AT) - "I.E.(site 01 - isole eolie)", "Domino")

20:00 Teatr Dramatyczny, duża scena _____

SYNCHRONATOR (NL)

Gert Jan Prins - elektronika

Bas van Koolwijk - wideo

JAZKAMER (NOR)

Lasse Marhaug - elektronika

Jon Hegre - gitara

Nils Are Drønen - perkusja

22:30 Powiększenie _____

Wolfram (PL)

komputer

Phroq (CH)

komputer, elektronika

//////////////////// organizator zastrzega sobie prawo do zmian w programie //////////////////////

////////////////////////////////////// I N S T A L A C J E //

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

otwarcie wystawy 14.06.09 godz.19:00

Edwin van der Heide (NL)

Sound Modulated Light 3 PL

Sound Modulated Light to środowisko świetlno-dźwiękowe, w którym dźwięk nie jest obecny akustycznie, lecz jest przenoszony przez światło. Przestrzeń zbudowana jest z układu wielu źródeł światła, z których każde ma przypisaną własną ścieżkę dźwiękową. Dźwięk wraz ze światłami jest modulowany poprzez zmiany intensywności. Niskie częstotliwości dźwięku powodują widoczne migotanie światła. Wyższe częstotliwości powodują migotanie zbyt szybkie, by zarejestrował je ludzki wzrok. Sound Modulated Light jest interaktywnym środowiskiem, zapraszającym odbiorców do eksploracji i interakcji.

(praca z kolekcji Stowarzyszenia Zachęta Sztuki Współczesnej w Szczecinie)

Anna Zaradny (PL)

TRIGONOMETRY7

Trigonometry7 kolejna praca Anny Zaradny skupiona na kontekstach ulotnych abstrakcji. Artystka bada i konstruuje relacje, nakreśla obieg, wspólną przestrzeń optyki i dźwięku. Wzajemne stosunki i związki elementów Trigonometry7 wykraczają poza opis przestrzeni, załamując nie tylko oś patrzenia, a przede wszystkim przenoszą formę wizualną w przebieg sinusoidy. Boki, kąty, najprostsza fala harmoniczna to główne tworzywo pracy będącej swoistą rzeźbą wycinaną w przestrzeni przez obiektywny promień światła i pierwotną falę dźwiękową. Subtelny byt idealny matematycznej definicji, jego wewnętrzna poetyka materializuje się w pracy w fizyczną formę, estetycznie niezależną i samoistną. Trigonometry7 stworzona została w oparciu o specyficzną architekturę Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, w części będąc nią inspirowana.

Anna Zaradny (PL)

eM U Zet E U eM

Interwencyjna instalacja dźwiękowa poświęcona jedenemu z elementów architektury MSN w Warszawie.

=====

Teatr Dramatyczny m. st. Warszawy im. Gustawa Holoubka

26, 27, 28 czerwca, 18:00-20:00

Elka Krajewska (PL/USA)

Lata-po-klatka-ch (She flies through frames / Years on stairs) - film przestrzenny

Rozciągnięty na trzy dni trwania festiwalu film przestrzenny rozwijający się w labiryncie schodów i łączących je korytarzy PKiN. Podstawowe wizualne elementy filmowe (światło, kadr, kształt projekcji, rytm, następstwo czasowe) "na wycucie" wpasowane w architekturę klatek schodowych, dynamicznie negocjują swoje terytoria w oparciu o otwartą strukturę kompozycji "Chry-ptus" Eliane Radigue, dwuczęściowego nagrania

francuskiej kompozytorki z 1971 roku. Radigue, działająca od lat 60-tych na obszarze tzw. drone music/minimal pozwoliła Krajewskiej zrobić "co chce" z jej nagraniami "Chry-ptus" polegającymi na ciągłym i konsekwentnym wzajemnym dopasowywaniu do siebie dwóch różnych dwudziestominutowych ścieżek dźwiękowych w wyniku minimalnej desynchronizacji. Krajewska używa "Chry-ptusa" i przestrzeni klatek schodowych prowadzących do scen Teatru Dramatycznego jako swego rodzaju audiowizualnego instrumentu preparowanego, tworząc nowe pole filmowe, rozwijając strukturę czasową w fizyczne doświadczenie, pewnego rodzaju teleportację, cierpliwie przenosząc "klatkę na klatkę", dzienne światło ze schodów w marmurze w sztuczne światło projekcji na ciemnej klatce w drzewie.

Norbert Möslang (CH)

Capture Extended

Instalacja odzwierciedla poszukiwania artysty w środowisku światła i dźwięku, wzajemnej relacji i oddziaływania na siebie tych dwóch żywiołów. Capture Extended to studium "uchwycenia" falowej natury światła za pomocą urządzeń audio. Prosty układ lamp fluorescencyjnych i mikrofonów kontaktowych wspiera dedykowane instalacji oprogramowanie. Capture Extended brzmi falą świetlną i promienieje dźwiękiem.

Martin Brandlmayr

jest austriackim kompozytorem i improwizatorem, perkusistą używającym również elektroniki, wibrafonistą. Gra stale w grupach takich jak Radian, Trapist, Kapital Band 1 i Autistic Daughters, a od pewnego momentu również Polwechsel. Współpracuje z artystami tak różnymi jak John Tilbury, Fennesz, Otomo Yoshihide i David Sylvian. Jego znakiem rozpoznawczym są rytmy niezwykle bogate w detale, skomplikowane podziały i brzmieniowe niuanse, które niejednokrotnie, choć nie wprost, czerpią z estetyki tzw. inteligentnej muzyki tanecznej. Oryginalność Brandlmayra polega na umiejętności wtopienia tych elementów w tkankę muzyki improwizowanej i pokazaniu, że również w bardziej otwartych i progresywnych formach muzycznych jest miejsce zarówno dla brzmieniowych poszukiwań, jak i dla motorycznej rytmiki. Jednocześnie śmiało wprowadza elementy eksperymentalne w ramach projektów, które mają podłoże post-rockowe.

Robin Fox

australijski artysta aktywny zarówno na polu dźwięku, jak i obrazu, w obu przypadkach pracujący z cyfrowymi mediami, zarówno w improwizowanym, jak i komponowanym kontekście, również w formie instalacji audiowizualnych. Praca z wielokanałowymi systemami audiowizualnymi oraz interaktywnymi środowiskami elektroakustycznymi, poruszającymi zagadnienia interakcji między wykonawcą, przestrzenia i komputerem, przyniosły mu tytuł doktorski w dziedzinie kompozycji. Występuje na żywo, między innymi z pokazami laserowymi połączonymi z dźwiękiem, jak również jako improwizujący muzyk, w kolaboracjach z takimi artystami jak Anthony Pateras (stała współpraca i wydawnictwa płytowe dla Editions Mego), Tony Buck, Oren Ambarchi.

Reinhold Friedl

urodził się w Baden-Baden, a mieszka i działa w Berlinie. Jest pianistą poszukującym nowych środków ekspresji i poszerzającym brzmieniowe możliwości instrumentu, kompozytorem, założycielem i kierownikiem artystycznym berlińskiej grupy Zeitkratzer. Jest to unikatowy kolektyw solistów powołany do wykonywania muzyki najnowszej. Całkowita niezależność grupy, której założeniem jest samofinansowanie, pozwala na absolutną otwartość i bezkompromisowość

w doborze repertuaru i współpracowników, wśród których znaleźli się już między innymi Karlheinz Stockhausen, Lou Reed, Keiji Haino, La Monte Young czy Merzbow. Friedl zarówno w działalności Zeitkratzer jak i własnej programowo odrzuca idee tak zwanej "czystości" nowej muzyki, przyjmując, że podstawowym motorem jej rozwoju jest stałe "zanieczyszczenie". Poza muzyką studiował również matematykę, jako pianista rozwinął nowatorską technikę gry na strunach fortepianu, która określił terminem "inside-piano".

Franz Hautzinger

austriacki trębacz i improwizator. Zaczynał na początku lat 80. od studiów na wydziale jazzu w Grazu, jednak po latach, po przeniesieniu się do Wiednia, zaczął na nowo odkrywać swój główny instrument, trąbkę ćwierćtonową, usiłując za pomocą akustycznego instrumentu oddać estetykę współczesnej muzyki elektronicznej. Te poszukiwania przyniosły mu uznanie i doprowadziły do współpracy z czołową muzyków ze sceny eksperymentalnej. Kolejnym przełomem było ponowne otwarcie się na melodie i rytm, przede wszystkim w ramach ciągle zmieniającego skład zespołu Regenorchestra. Obecnie Hautzinger jest otwartym na wiele estetyk, wszechstronnym artystą o własnym, unikatowym brzmieniu. Sam jest teraz nauczycielem, członkiem kolektywu Zeitkratzer i podróżnikiem szukającym nowych możliwości i kontekstów dla swojej muzyki na całym świecie, we współpracy z muzykami z różnych kultur i tradycji.

Edwin van der Heide

jest holenderskim artystą, który po ukończeniu studiów sonologicznych oddał się eksperymentalnej działalności na pograniczu muzyki, obrazu i instalacji. Cechą charakterystyczną jego projektów jest poruszanie się w granicznych obszarach charakterystycznych dla poszczególnych mediów, co znacznie

utrudnia ich opisanie za pomocą terminów typowych dla jakiegokolwiek z tradycyjnych dziedzin sztuki. Jego realizacje, choć powiązane z dźwiękiem, nie są typowymi koncertami. Przybierają formy performance, instalacji czy też interaktywnego środowiska multimedialnego. Jest wykładowcą na wielu czelniach, jego dorobek obejmuje kompozycje oraz liczne instalacje, w tym również stale związane z określonymi miejscami czy formami architektonicznymi.

JAZKAMER

norweski duet, który tworzą John Hegre oraz Lasse Marhaug. Muzycy pracują razem od 1998 roku, kiedy to grupa została powołana do życia pod nazwą Jazzkammer. Wspólna muzyka Norwegów mieści się w szeroko pojętej estetyce noise, choć poszczególne wydawnictwa, w tym kolaboracje z wieloma innymi artystami, dość znacznie różnią się od siebie, podobnie jak środki, za pomocą których muzycy generują dźwięki. W 2004 roku Marhaug wydał solowa płytę "The Shape of Rock to Come", której tytuł (oczywiście hołd dla Ornette Colemana) idealnie opisuje również muzykę duetu, który w tym samym roku zmienił nazwę na Jazkamer, by pozbyć się z niej "jazzu". Ich muzyka to zaiste rock, w ekstremalnej formie, potencjalny rock przyszłości, taki jakim powinien być, gdyby nie zatracił swojej buntowniczej rapieżności. Ekstremalny, bezkompromisowy, brudny i prawdziwy.

Elka Krajewska

wykształcona w Warszawie i USA, mieszkająca w Nowym Jorku artystka wizualna. Tworzy filmy, obrazy komputerowe i szeroko rozumiane prace ekranowe, łącząc impulsywność obrazu i różnorodność źródeł nagrań za pomocą struktur ściśle kontrolowanych zapożyczonych z innych dziedzin (np. zapisów kompozycji muzycznych, systemów nawigacji czy systematyki metodologii naukowych). Angażująca się w liczne interdyscyplinarne przedsięwzięcia artystyczne Krajewska współpracuje z wieloma artystami, często również ze świata eksperymentalnej muzyki. Wiele jej prac skupia się na badaniu dynamiki i napięcia pomiędzy elementami wizualnymi i dźwiękiem. Eksperymentuje również z technikami oraz sprzętem, odnajdując się zarówno w skromnych, jak i monumentalnych formach (np. specjalny projekt przygotowany z myślą o ekranie IMAX).

Lionel Marchetti

francuski kompozytor muzyki konkretnej oraz improwizator. Estetyka jego twórczości jest zakorzeniona w tradycji muzyki konkretnej zapoczątkowanej przez Pierre Schaeffera, jednak należy on do grona artystów, którzy przenieśli jej akademickie osiągnięcia na grunt swobodnej improwizacji. Tym samym, jego działalność artystyczna rozwija się dwutorowo, równoległe na polu kompozycji, jak i improwizacji. Liczne płyty dokumentują oba nurty. Cechą charakterystyczną jego twórczości jest oszałamiająca wręcz dbałość o detale i dramaturgię, która sprawia, że jego elektroakustyczne kolaże uwodzą niezwykle wciągającą narracją. Marchetti jest również poetą i eseistą, a słowo stanowi częsty budulec jego kompozycji. Angażuje się również w projekty interdyscyplinarne, na przykład improwizujący duet z tancerką Yoko Higashi.

Norbert Möslang

pochodzi ze Szwajcarii, jest artystą wizualnym i artystą dźwięku. Zaczynał jako frejazzowy saksofonista, by z czasem całkowicie odrzucić akustyczne instrumenty na rzecz niezamierzonego przez twórców wykorzystania urządzeń codziennego użytku. Przez długie lata jego głównym współpracownikiem był Andy Guhl, z którym tworzył duet Voice Crack. Zapewnił on obu artystom spory rozgłos i zasłużoną sławę właśnie dzięki ich dźwiękowym i wizualnym przedsięwzięciom z wykorzystaniem zepsutych urządzeń. Voice Crack zakończył działalność w 2002 roku i od tego czasu Möslang działa głównie solo, a jego zainteresowania stopniowo zaczęły zwracać się ku nieortodoksyjnemu wykorzystaniu technik cyfrowych. Innym polem zainteresowań artysty jest relacja między tym co widzialne i tym co słyszalne, światłem i dźwiękiem, inklinacjami ich wspólnej, falowej natury.

Stefan Neméth

jest austriackim multiinstrumentalistą (gitara, instrumenty elektroniczne, syntezatory analogowe) oraz kompozytorem. Znany jest przede wszystkim jako członek grup Radian oraz Lokai, choć od lat tworzy również muzykę solo. Nowym otwarciem było dla niego wydanie pierwszej sygnowanej własnym nazwiskiem

płyty "Film", która zbiera specjalnie przetworzone i przearanżowane kompozycje stworzone na przestrzeni lat jako ścieżki dźwiękowe do różnych filmów. Muzyka Nemétha w sposób charakterystyczny dla austriackiej sceny eksperymentalnej balansuje na pograniczu estetyk, łącząc w spójną całość elementy melodyjne, rytmiczne, tradycyjne oraz atonalne, eksperymentalne, awangardowe. Zaciera też granice między muzyką elektroniczną i akustyczną, cyfrowa i analogowa, angażującą i ilustracyjną, w zamian proponując nową, posteklektyczną jakość na miarę naszych czasów.

Jérôme Noetinger

to improwizator i twórca muzyki elektroakustycznej z Grenoble - Francja. Kompozytor studyjnej muzyki konkretnej oraz improwizator, wykorzystujący analogowe urządzenia takie jak szpulowy magnetofon Revox A77 i taśmy magnetyczne, miksery, mikrofony, różne domowe urządzenia elektroniczne jak i obiekty własnej konstrukcji. Jest również członkiem kolektywu Cellule d'Intervention Metamkine, audiowizualnej grupy, która łączy kolaże obrazów z projektorów na taśmę filmową 16 mm z generowaną na żywo elektroakustyczną ścieżką dźwiękową. Poza działalnością czysto artystyczną, Noetinger prowadzi Metamkine - organizację non-profit, będącą jednym z największych dystrybutorów nagrań z muzyką eksperymentalną i awangardową.

PAN SONIC

z Finlandii działa obecnie jako duet, którego członkami są Mika Vainio i Ilpo Väisänen. Grupa, która rozpoczęła działalność pod nazwą Panasonic, jest prawdziwą legendą muzyki elektronicznej. Początkowo muzycy koncentrowali się na estetyce techno, naznaczonej charakterystycznym brzmieniem własnoręcznie budowanych oscylatorów oraz zimnym, motorycznym minimalizmem inspirowanym dokonaniem legendarnego, pionierskiego duetu Suicide. Pod presją japońskiej firmy produkującej sprzęt elektroniczny artyści pozbyli się litery "a" z nazwy, a pod wpływem rozszerzających się kręgów inspiracji wzbogacili swoją muzykę o nowe elementy i zapuszczali się coraz śmielej w rejony muzyki eksperymentalnej. Dzisiaj muzyka grupy jest jednym z najoryginalniejszych zjawisk na europejskiej scenie muzyki elektronicznej. Ich koncerty słyną z potężnego brzmienia i niebezpiecznych poziomów głośności.

Phroq

to pseudonim artystyczny mieszkającego w Szwajcarii Francisco Meirino. Jego muzyka to podlegający ciągłym zmianom, złożony konglomerat brzmień generowanych z komputera, mikrofonów kontaktowych oraz różnych akustycznych źródeł dźwięku. Efektem jest bardzo dynamiczna struktura, oscylująca między intensywną elektroakustyką a pasażami czystego hałasu. Intensywność i precyzja to jej znaki rozpoznawcze. Tym, co najbardziej fascynuje Meirino w muzyce, jest poszukiwanie wzajemnych relacji między zaprogramowanym rezultatem a przypadkowymi wydarzeniami, które owocuje delikatną równowagą między pełną kontrolą a elementem chaosu. Meirino występuje i wydaje płyty zarówno pod własnym nazwiskiem, oraz jako Phroq, ma na swoim koncie wydawnictwa w uznanych wytwórniach związanych ze sceną noise, jak i współpracę z pokrewnymi artystami z wielu krajów. Tworzy też instalacje multimedialne.

Gert Jan Prins

jest holenderskim improwizatorem oraz konstruktorem nietypowych instrumentów. Początkowo był perkusistą, jednak z czasem zainteresował się budowaniem własnych, analogowych oraz cyfrowych systemów elektronicznych. Za ich pomocą generuje brutalne, brudne i nieokrzese eksplozje dźwiękowej materii, które jednak, dzięki klarownej, często rytmicznej strukturze jego muzyki, udaje mu się okiełznać. Tym samym, nawiązuje do elementów kultury industrialnej, badając artystyczne inklinacje wzajemnych relacji człowieka i maszyny. Niedawno ponownie włączył do swojego instrumentarium elementy perkusyjne, na przykład tympani. Często współpracuje z artystami wizualnymi.

Marcus Schmickler

mieszka i pracuje w Kolonii. Jest klasycznie wykształconym w dziedzinie kompozycji oraz muzyki elektronicznej, wszechstronnym artystą o wielu obliczach. Jego kompozycje wpisują się w tradycję niemieckiej akademickiej muzyki elektronicznej i elektroakustycznej, jednocześnie nawiązując do najnowszych nurtów we współczesnej elektronicznej awangardzie. Jest również aktywnym improwizatorem,

odnajdującym się w różnych, budowanych ad hoc konfiguracjach z innymi improwizującymi muzykami, przy czym jego instrumentem w tych okolicznościach jest komputer. Jego zainteresowanie nieco bardziej konwencjonalnymi formami muzyki znajduje swój wyraz między innymi w projekcie Pluramon.

SYNCHRONATOR

to holenderski duet multimedialny, w którego skład wchodzi Gert-Jan Prins oraz Bas van Koolwijk. Artyści poświęcają się badaniu możliwości, jakie stwarza współczesny sprzęt analogowy i cyfrowy w dziedzinie generowania obrazów, które nie są oparte na "poprawnym" sygnale wideo, za to bazują na potencjalnych możliwościach oferowanych przez technologiczną strukturę wykorzystywanych urządzeń. W ten sposób generują obrazy, które obnażają prawdziwą naturę maszyn stojących za znanym wszystkim obrazem telewizyjnym. Artyści zajmują się również między innymi eksperymentami z wizualną reprezentacją dźwięku, poprzez bezpośrednie wprowadzenie sygnału audio do specjalnie skonstruowanych systemów generujących obraz.

Hild Sofie Tafjord

pochodzi z Norwegii, gdzie ukończyła studia na kierunku jazzu i muzyki improwizowanej. Wśród jej niezliczonych projektów i kolaboracji trzeba wspomnieć o grupach SPUNK i Fe-Mail. Jej podstawowy instrument to waltornia, jednak z czasem poszerzyła paletę swoich brzmień o elektronikę, jak i różne inne instrumenty oraz urządzenia. Jest aktywna przede wszystkim jako improwizatorka, lecz tworzy również elektroniczne kompozycje w studiu. Jej podejście do instrumentu skupia się na poszukiwaniu nowych, nieortodoksyjnych technik i form ekspresji, a naturalna kontynuacja tych poszukiwań stało się zastosowanie urządzeń elektronicznych w celu wzbogacenia brzmienia, jak i tworzenia wielowarstwowych struktur dźwiękowych. Tworzyła muzykę dla teatru, tancerzy, instalacji i filmów.

John Wiese

pochodzi z USA i jest jednym z bardziej aktywnych przedstawicieli tamtejszej sceny noise. Zarówno solo, jak i w projektach takich jak Sissy Spacek, LHD oraz we współpracy z innymi artystami, bezkompromisowo penetruje najbardziej ekstremalne formy dźwiękowej ekspresji. Korzysta z różnorodnych środków, od komputera, poprzez różnego rodzaju urządzenia elektroniczne, manipulacje taśmowe z pogranicza kolażu i muzyki konkretnej, aż po bardziej tradycyjne instrumenty. Jak wielu innych aktywistów amerykańskiej sceny, jest idealnym przykładem na to, że muzyką noise, w pełni realizującą etos DIY i konsekwentnie łamiącą wszelkie zasady, jest dzisiejszym punkiem.

Paul Wirkus

pochodzi z Polski, jednak od lat mieszka i działa w Kolonii. Jest perkusistą i muzykiem elektronicznym, występującym zarówno solo, jak i w różnych projektach oraz grupach. Choć jego wczesne korzenie sięgają punkrocka, to dojrzała twórczość, zarówno akustyczna, jak i elektroniczna, ciąży ku minimalizmowi. Charakteryzuje ją oszczędność i staranny dobór środków, medytacyjna repetycyjność i klarowność przekazu. Wśród ważniejszych współpracowników Wirkusa znajdują się muzycy, tacy jak Barbara Morgenstern, Stefan Schneider, Ekkehard Ehlers, a z polskich muzyków Mikołaj Trzaska i Macio Moretti. Pracował również z pisarzem Andrzejem Stasiukiem, akompaniując mu przy odczytach, ostatnio zrealizował muzykę do słuchowiska radiowego dla Czeskiego Radia w Pradze.

Christian Wolfarth

pochodzi ze Szwajcarii, gdzie odebrał klasyczne wykształcenie jako perkusista i kompozytor. Od połowy lat osiemdziesiątych jest zaangażowany w wykonywanie bardzo szeroko rozumianego jazzu i muzyki improwizowanej. Jego wszechstronne podejście do instrumentów perkusyjnych pozwoliło mu w tym czasie nawiązać współpracy z niezliczonymi muzykami z całego świata, wywodzącymi się z różnych tradycji i estetyk, od muzyki o wydźwięku etnicznym, poprzez jazz i swobodną improwizację, po współczesne formy muzyki klasycznej. Regularnie współpracuje również z tancerzami, przede wszystkim z Nina Schneider.

Wolfram

to muzyczny pseudonim pochodzącego z Warszawy Dominika Kowalczyka. Weteran polskiej sceny undergroundowej muzyki elektronicznej, niegdyś członek tria Neurobot, solo nagrywa od 2000 roku. Jego główny instrument to komputer, a stylistyka jego muzyki to nowoczesny ambient, przefiltrowany przez doświadczenia muzyki noise. Wolfram tworzy pozornie wyciszone dźwiękowe krajobrazy, dalekie jednak od muzyki relaksacyjnej, pełne napięcia i nie pozbawione szorstkich elementów. Wydał kilka dobrze przyjętych albumów, tworzył muzykę dla teatrów. Zajmuje się również webdesignem.

Anna Zaradny

polska kompozytorka, improwizatorka, artystka dźwiękowa, której główne instrumenty to saksofon i komputer. Odebrała klasyczne wykształcenie muzyczne. Jej artystyczna droga prowadziła w stronę eksperymentalnych form muzycznych o charakterze elektroakustycznym, swobodnej improwizacji oraz muzyki elektronicznej. W zakresie instrumentalnym i kompozycyjnym koncentruje się na wykorzystaniu rozszerzonych technik instrumentalnych oraz budowaniu wielowarstwowych i strukturalnie złożonych konstrukcji dźwiękowych. Tworzy również w obszarze sztuk wizualnych i instalacji multimedialnych, których główna materia i medium artystki jest fizyczna, niematerialna natura światła i dźwięku. Współpracowała z najważniejszymi postaciami muzyki improwizowanej i elektronicznej. Realizuje projekty interdyscyplinarne: teatr, literatura, sztuki wizualne.